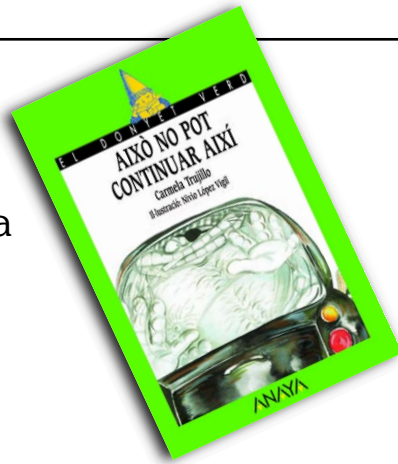

E L D O N Y E T V E R D

AIXÒ NO POT CONTINUAR AIXÍ

Carmela
Trujillo

Il·lustracions
de Nivio
López Vigil

ANAYA

© Grupo Anaya, S.A., Madrid, 2008
Projecte realitzat per Ana Sancho
Director editorial: Antonio Ventura

www.anayainfantilyjuvenil.com

AIXÒ NO POT CONTINUAR AIXÍ

Això no pot continuar així

Carmela Trujillo

Il·lustracions de Nivio López Vigil

1 INTRODUCCIÓ

Aquesta és la història d'una família i de com s'adapta a la nova llar en un poble de muntanya. El canvi respecte de la ciutat no resulta fàcil, el pateix sobretot la mare que no es fa a la vida al camp ni a l'actitud de les noves veïnes. El pare repara teulades i clivells a les parets pels pobles de la contornada, la mare desenvolupa la seua creativitat pintant i escrivint i les dues germanes estrenen escola i amics nous.

Una història, de vegades absurda, que parla de la quotidianitat de la família, de la convivència i de l'adaptació a un lloc molt diferent del d'origen.

Un conte en què predomina la fantasia i la màgia que tant els infants com els adults viuen com una cosa natural.

2 ARGUMENT

Des que la família de Roser s'ha traslladat a viure al poble de Pedratallada, la xiqueta sent la seua mare repetir una vegada i una altra la mateixa frase: «Això no pot continuar així». Les tempestes arriben sense avisar, i el soroll dels trons ve acompanyat de pluges que cauen en abundància i es filtra per les portes i les finestres de la casa on viuen. La Casa Gran, com l'han batejat Roser i la seua germana, és enorme, té dues plantes i huit habitacions.

Les veïnes, igual que les tempestes, també arriben sense avisar, acudeixen a la Casa Gran pensant-se que la mare necessita ajuda: si es troben les portes tancades, es pensen que ha sigut el vent i per això toquen el timbre amb insistència; si la mare no vol deixar-les passar

perquè la casa està molt desordenada, es pensen que el problema és que necessita ajuda i mamprenen a netejar-ho tot de dalt a baix; i si s'adonen que la mare fa cara de pocs amics, intueixen que està enfadada amb les filles. En qualsevol dels tres casos, les veïnes, lluny d'interpretar el desig de la mare d'estar tranquil·la, envaeixen la casa.

A les tempestes i a les veïnes indiscretes, s'uneix la sobtada aparició d'un fantasma, però sembla que només el veu Roser. Marià, el fantasma, s'entreté espantant la xiqueta, i el que més li agrada és desordenar la casa. Roser troba un bon aliat en el seu amic Dàvor, un company d'escola bosnià que sembla que coneix molt bé les intencions dels fantasmes i adverteix la seua companya que ha de deixar de fer-li cas, perquè li fa xantatge. Dàvor ajuda Roser a combatre la por que sent envers el fantasma, i també la que té envers el professor, el senyor Mateu, que cada vegada que la mira li provoca un calfred que la deixa paralitza sense remei.

Finalment, Roser confessa a sa mare que el causant del desordre de la casa és el fantasma Marià i aquesta decideix avisar l'avi que sembla ser un altre expert pel que fa a fantasmes.

L'avi arriba al poble amb el seu fantasma particular, el pirata Torscremat, l'espectre d'un familiar, amb la intenció de fer fora Marià. Quan els fantasmes es troben es reconeixen. No sabem quins

fets van viure junts, però la venjança de Torscremat fa que aquest comence a créixer fins que envaeix tota la casa i ho empastifa tot de pols i de teranyines. Per contra, la por que sent Marià quan veu el fantasma del pirata, fa que es reduïska fins que quasi desapareix i que alhora desprenga una horrible pudor d'all. Quan la situació es fa insuportable, les veïnes arriben i amb les aspiradores netegen les teranyines i la brutícia que havia escampat el pirata per tota la casa, i alhora també aspiren els dos fantasmes.

Mentrestant, la mare de Roser acompanya el seu marit, que està hospitalitzat perquè li havia caigut damunt un llamp mentre que arreglava una teulada. Mentre que està inconscient a causa de l'accident, el pare té una visió d'un senyor que li diu que ha de dedicar-se als escacs. Després d'una setmana, els pares tornen, i des d'aquell moment el pare es dedica a aquest joc i es fa un jugador famós. Periodistes i jugadors acudeixen al poble a entrevistar-se amb ell i a competir, però un dia s'alça i s'adona que ha perdut la capacitat de jugar prodigiosament als escacs, i des de llavors fins i tot la seua filla Roser el guanya de vegades.

L'avi, amb tanta veïna entrant i eixint a la Casa Gran, s'enamora d'una d'elles i tots dos decideixen anar-se'n a Benidorm a muntar una empresa de neteja especialitzada a eliminar fantasmes.

AIXÒ NO POT CONTINUAR AIXÍ

3 AUTORA I IL·LUSTRADOR

Carmela Trujillo va nèixer a Càceres el 1966. És llicenciada en Filosofia i Ciències de l'Educació. Ha rebut diversos premis literaris pels relats per a xiquets i adults que ha escrit, com ara el 1r premi del XXV Concurs de Narrativa Infantil Vila d'Ibi per *Això no pot continuar així*.

Nivio López Vigil. Il·lustrador infantil que ha realitzat més de cent treballs entre els quals destaquen les revisions iconogràfiques de contes clàssics.

Amb Anaya ha col·laborat en diversos títols en castellà com ara *Recordada sombra*, *La pareja indomable* o *Los monstruos de la niebla*, entre d'altres.

4 PERSONATGES

Roser: És la protagonista de la història, que conta en primera persona. Una xiqueta a qui de vegades envaeix la por i la paralitza: quan les tempestes i la pedra s'abaten sobre el poblet de muntanya, quan descobreix al fantasma Marià amagat en un racó de casa disposat a fer alguna malifeta, o quan el professor es dirigeix a ella amb aquella mirada que l'espanta. Roser sembla que veu perills on en realitat no n'hi ha.

Margarida: És la germana major de Roser, està a punt de començar 6é de primària, i per l'edat ja comença a comportar-se com un poca-solta. Xiuxiueja amb les amigues, passeja amb elles pel poble i fa tant de cas a la seua germana com abans.

Flora: És la mare de Roser i Margarida i una dona amb molta fantasia i creativitat. Va sovint al bosc a visitar els seus amics els donyets i les fades i els pinta en postals. Arriba a exposar els seus dibuixos a Barcelona i Madrid. Quan està en ratxa creativa, no sols pinta, sinó que també cuina plats molt originals i crea perfums. L'olor de Flora és molt característic: quan torna a casa les filles se n'assabenten justament per l'olor, fins i tot abans de veure-la. El seu marit desperta a l'hospital gràcies a l'olor tan agradable que desprèn Flora.

El pare: Es dedica a reparar teulades, goteres i clivells de les cases del poble i de la contornada. És un home peculiar i passa molt de temps fora de casa, fins que pateix l'accident del llamp: a partir d'ací no fa més que jugar als escacs. Sembla que es troba al marge de la voràgine que s'esdevé a la Casa Gran: els fantasmes, les visites de les veïnes i l'arribada del iaio.

Dàvor: És amic i company de pupitre de Roser, l'únic a qui la xiqueta confessa que té un fantasma a casa. Dàvor és de Bòsnia i quan va arribar amb la família al poble també a sa casa va trobar esperits. Sembla que els coneix molt bé i sap que el millor és no fer-los ni cas perquè no s'isquen amb la seua. Ajuda molt Roser a véncer la por. És un xic molt intel·ligent, havia après l'idioma ràpidament, inventa molins d'aigua en minia-

tura i dibuixa aparells amb noms raríssims que ell mateix s'inventa.

El fantasma Marià: És un fantasma rebel i juganer a qui li agrada desordenar la casa, traure les coses del lloc i veure després com renyen Roser perquè pensen que és la culpable. El seu alé fa olor d'all i és gelador, deixa una pesta per tota la casa insuportable.

L'avi Marcel: És un ancià rondinaire i amb molt mal caràcter, que ha empitjorat des que va quedar viudo. Ell també pateix un fantasma, un avantpassat que el segueix com la seua ombra. Temps després d'haver arribat comença a festejar amb Nora, una veïna, i el seu caràcter canvia i es torna un vellet encantador. Com diu la seua filla, l'amor el fa millor persona.

El fantasma del pirata Torscremat: És el fantasma del pare d'un rebesavi de la família materna. Es caracteritza per omplir-ho tot de brutícia, de teranyines immundes i perquè crida contínuament d'una manera insuportable.

El senyor Mateu: És el professor de Roser. Un senyor carregat d'anys, molt alt, amb les celles poblades i blanques, ulls clars quasi transparents, llavis molt fins i aspecte temible, encara que després no resulta ser una persona dolenta, és més la llegenda que l'alumnat n'ha creat.

5 VALORS

□ L'afecte està present al llarg de tota la novel·la, tant de la mare cap a les filles com en la relació entre els membres de la família. Fins i tot arriben a agafar-los afecte les veïnes. Però sobretot s'aprecia en la relació de la mare amb les xiquetes, de fet, aquella escriu un quadern en què conta tot el que les filles diuen, somien o fan.

«Deia que si no s'apuntaven els bons records, aquests fugirien un dia qualsevol» (P. 11-12).

«... als ulls hi havia un afecte que em va omplir de calforeta» (P. 66).

□ L'amistat entre Roser i Dàvor es consolida al llarg de la història, però des del principi la xiqueta s'adona que podrà confiar en el nou company de pupitre.

«—Benvinguda. Sóc Dàvor —em va dir quan em va veure—. Compartirem pupitre.

I, sense esperar-m'ho, em va estrényer la mà tan fort que em va tornar la valentia. Va ser llavors quan vaig saber que em podia llegir la ment, perquè em va dir:

—Per ara, evita mirar el professor als ulls. Primer necessites prendre posició en

la batalla per a poder guanyar-la» (P. 33-34).

□ La superació de la por és fonamental en aquesta història. Roser té por del fantasma, de les tempestes que cauen sobre el poble i del professor nou. Però el seu amic Dàvor l'ajudarà a recobrar la seguretat en si mateixa.

«—T'està fent xantatge. T'aposte el que vulgues que ell té més por que ningú. T'ha amenaçat perquè no té ni idea de què fer amb la seua por, per això la transmet als altres» (P. 43).

«—La por només existeix si la deixes créixer en la ment. Si et mantens serena i confiada, estàs fora de perill» (P. 84).

□ La fantasia és un altre dels temes fonamentals en aquesta història. D'una banda, la fantasia de la mare que veu donyets i els pinta, i d'una altra, la fantasia dels fantasmes que apareixen a casa com éssers vius.

«En aquell bosc va conèixer una família de donyets primmirats que li van servir de models improvisats per a les postals que a partir de llavors va començar a pintar» (P. 18).

«El fantasma Marià es va donar a conèixer la primera nit que vam passar a la Casa Gran. Va aparèixer just quan es van apagar les ciris que la mare havia trobat en un calaix de la cuina» (P. 20).

AIXÒ NO POT CONTINUAR AIXÍ

□ L'ajuda que presten les veïnes tafaneres resulta incòmoda a Flora al principi, però a mesura que passen els dies i la presència dels dos fantasmes resulta insuportable, aquesta ajuda arriba a ser molt valuosa. La mare aprén a valorar que d'alguna manera és la forma que tenen aquestes dones de comunicar-se i d'acollir-la al poble.

«I va traure profit d'unes conversacions molt agradables amb unes senyores que, quan no criticaven les persones que no estaven presents, tenien una forma molt bonica de veure la vida» (P. 18).

«Margarida i jo no ens en sabíem avenir perquè totes elles van formar un equip perfecte en aquella setmana d'absència dels pares: cada tres hores es rellevaven

per a netejar i per preparar el dinar, el berenar o el sopar» (P. 73).

□ El silenci és un valor molt preuat per la mare, només a través d'aquest és capaç d'entrar en contacte amb la natura i descobrir els sons, els colors i els éssers que l'habiten: els donyets, que només apareixen quan tot està en silenci.

«... Sent conscient de la respiració, de les coses que veuen els ulls, de les que toquen els dits. No sé, coses d'aquestes. Únicament si pots aconseguir una cosa tan senzilla, els donyets i les fades vindran fins a tu» (P. 37).

«—Te'ls presentaré. Però recorda que has de romandre en silenci» (P. 37).

AIXÒ NO POT CONTINUAR AIXÍ

A C T I V I T A T S

Tot seguit us oferim unes activitats d'animació lectora. Algunes són prèvies a la lectura del llibre i tenen la intenció de suscitar l'interés de l'alumant, i d'altres són per a fer-les després d'acabar el llibre i serviran per a recrear aspectes diversos del contingut d'aquest i fomentar la creativitat dels lectors.

ABANS

DE LA LECTURA

LA COBERTA DEL LLIBRE

Proposarem a l'alumnat que observe la coberta, que lligen el títol i que es fixen en la il·lustració. Realitzarem una pluja d'idees en què cada alumne o alumna expresse la seua opinió sobre la coberta. S'especularà sobre el contingut de la història que estan a punt de llegir, què vol dir el títol, quina informació aporta la il·lustració, etc.

AIXÍ COMENÇA...

Llegirem el començament del llibre:

«Mai arribàrem a acostumar-nos a aquell poble de muntanya. Mai. Potser perquè les pluges arribaven de la mateixa manera que ho feien les noves veïnes. D'improvís. Sense tocar a la porta. Les unes i les altres, les pluges i les veïnes, ens agafaven sempre desprevinguts, amb ensurt i amb desconcert...».

Pararem ací i proposarem a l'alumnat que a partir d'aquesta presentació dels fets invente el primer capítol de la història, com si fóra l'autora.

AIXÒ NO POT CONTINUAR AIXÍ

DURANT

LA LECTURA

DESXIFREM IMATGES

Les il·lustracions aporten molta informació, il·lustren el text i l'enriqueixen. Aprendre a llegir imatges és tan important com llegir el text. A mesura que avança la lectura, demanarem a l'alumnat que observe atentament les il·lustracions i que hi busque informació sobre l'argument. Quins personatges hi apareixen? Com són? Què els passa? Com són aquestes il·lustracions? Quines tonalitats hi predominen? Com són les línies del dibuix? etc.

DESPRÉS

DE LA LECTURA

UN ALTRE FINAL

Quan l'alumnat acabe de llegir el llibre inventarà un altre final. Demanarem que deixi volar la imaginació i que escriba un final diferent a partir del moment que els fantasmes queden atrapats en les aspiradores de les veïnes: Torna la calma a la casa? Els fantasmes desapareixen definitivament o tornen? Arriben nous esperits?

PROPOSEM UNA SOLUCIÓ

Proposarem a l'alumnat que imagine que ha de trobar una solució al problema dels fantasmes. Com se'n desfarien? Què dirien a Roser i a la família que haurien de fer per tal d'acabar per sempre amb el desordre i la mala olor de la casa? Escriurem una llista en la pissarra amb els suggeriments de l'alumnat i després sotmetrem les propostes a votació.

LES PORS

La protagonista d'aquesta història té por dels fantasmes, de les tempestes i del seu professor. Preguntarem a l'alumnat de què té por i com fa per a superar-la. A més, suggerirem que opine sobre els consells que dona Dàvor a la seua amiga Roser: Què els semblen? Són bons consells per a superar la por?

1 ABANS

DE LA LECTURA

AIXÒ NO POT CONTINUAR AIXÍ

Observa la coberta del llibre, no té títol.
A partir del que et suggereix la il·lustració,
pensa un títol nou i escriu-lo en el lloc corresponent.

AIXÒ NO POT CONTINUAR AIXÍ

ABANS 2

DE LA LECTURA

- Com és el personatge que apareix en la il·lustració?

- De qui creus que pot tractar-se?

- Quin paper li donaries en la història?

- Quines dades d'interés apareixen en la coberta i en la contracoberta del llibre?

---

1 DESPRÉS

DE LA LECTURA

AIXÒ NO POT CONTINUAR AIXÍ

Observa aquesta il·lustració i respon les qüestions següents.

- Quins personatges hi apareixen?

- On estan?

- Què fan?

- Amb què compara la mare de Roser aquestes dones?

AIXÒ NO POT CONTINUAR AIXÍ

DESPRÉS 2

DE LA LECTURA

Escriu tot seguit què entenen les veïnes quan...

- troben les dues portes tancades (la principal i la del pati).

- la mare els diu que no poden passar perquè estava tot desordenat.

- la mare les rep amb cara d'enfadada.

En la novel·la apareixen unes quantes dites. Torna a llegir-les amb calma i escriu què penses que signifiquen.

- EL REMEI ÉS PITJOR QUE LA MALALTIA.

- FICAR LA POTA.

- EL MÓN ÉS UN MOCADOR.

Escriu V (verdader) o F (fals) segons correspon en les frases següents:

- Tres de les veïnes aconsegueixen atrapar els fantasmes amb una corda.
- La mare de Roser no para de dir: «Això no pot continuar així».
- El poble on es traslladen Roser i la seua família es diu Pedrapolida.
- Al pare de Roser, li cau un llamp damunt quan anava amb moto d'un poble a un altre.
- El fantasma del pirata Torscremat és un avantpassat de la família materna de Roser.
- El fantasma Marià fa una olor de brisa marina molt agradable.
- La mirada del senyor Mateu deixa gelada Roser.
- L'avi Marcel al final del llibre se'n va a escalar l'Himàlaia.
- Les postals de la mare de Roser no agraden a ningú i les té guardades en un calaix.

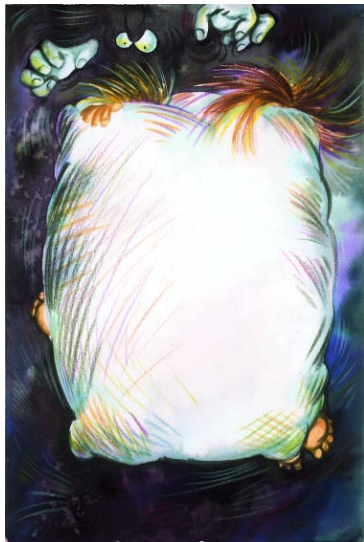

AIXÒ NO POT CONTINUAR AIXÍ

DESPRÉS 4

DE LA LECTURA

En el llibre que has llegit es contenen les aventures de Roser per a alliberar-se dels fantasmes que apareixen a sa casa. Però ara dóna la volta a la història i imagina què faria un fantasma perquè els humans el deixaren tranquil a sa casa.

SOLUCIONS

Abans de la lectura

FITXA 2

En la coberta apareixen el nom de la col·lecció a què pertany el llibre, de l'autora i de l'il·lustrador i el logotip; en la contracoberta figuren, a més de la sinopsi, també el nom de la col·lecció i el logotip, l'edat per a la qual està recomanat el llibre, el codi de barres i l'ISBN.

Després de la lectura

FITXA 1

- Les veïnes del poble.
- A la Casa Gran, la casa de la família de Roser.
- Ajudar la mare de Roser a netejar la casa.
- Amb les tempestes, perquè apareixen d'improvís.

FITXA 2

- Entenien que s'havien tancat per culpa d'un colp de vent i per això tocaven insistentment el timbre fins que obria.
- Entenien que necessitava ajuda i es posaven a ordenar-ho tot i a netejar-ho.
- Entenien que Roser i la seua germana devien haver fet alguna malifeta i per això estava enfadada.

FICHA 3

F/ V/ F/ F/ V/ F/ V/ F/ F